

สุริพันธ์ ชุมสำโรง 2554: ความผูกพันต่อวัฒนธรรมโบราณสถานมรดกโลก: กรณีศึกษา
เยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน)
สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาอากาศโทหญิง งามลัมย์ ผิวเหลือง, ปร.ด. 193 หน้า

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมโบราณสถานมรดกโลก การมีส่วนร่วม การสนับสนุนทางสังคม และความผูกพันต่อวัฒนธรรมโบราณสถานมรดกโลกของเยาวชน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมโบราณสถานมรดกโลก การมีส่วนร่วม และการสนับสนุนทางสังคมที่มีต่อความผูกพันต่อวัฒนธรรมโบราณสถานมรดกโลกของเยาวชน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 878 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบ และแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการศึกษาพบว่า 1) เยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมโบราณสถานมรดกโลก การมีส่วนร่วม การสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับสูง และความผูกพันต่อวัฒนธรรมโบราณสถานมรดกโลกอยู่ในระดับสูงมาก 2) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่าการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว การเข้าร่วมทำกิจกรรมวัฒนธรรมในชุมชน การมีส่วนร่วมในการประเพณีผล จำนวนสมาชิกในครอบครัว การสนับสนุนทางสังคมจากชุมชน การเข้าร่วมกิจกรรมกับโรงเรียน และการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อวัฒนธรรมโบราณสถานมรดกโลก โดยตัวแปรทั้ง 7 ตัว ร่วมกันพยากรณ์ความผูกพันต่อวัฒนธรรมโบราณสถานมรดกโลกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 23.4 ($R^2_{adj} = .234$) และตัวแปรที่พยากรณ์ความผูกพันต่อวัฒนธรรมโบราณสถานมรดกโลกได้ดีที่สุดคือ การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว